תשבצופן העולם הזה 2527

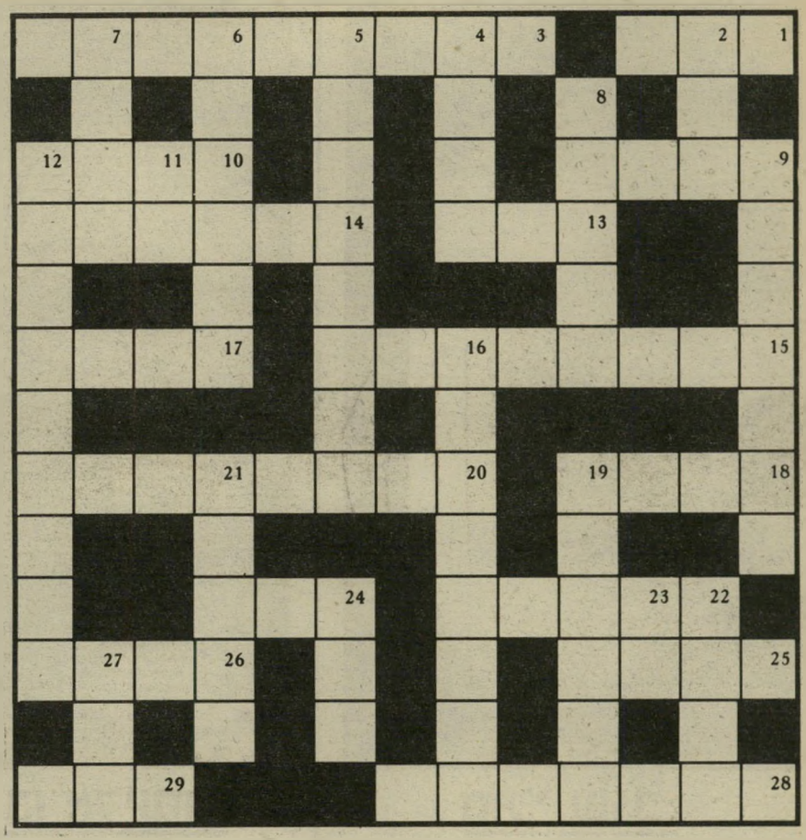

מאוזן:

1. שלם בשביל אבן טובה (3)
3. יש אור מן הפתח. וזו הקלה קלה (4, 5)
9. קטלו, ואחר־כך רחצו בנקיון כפיהם (4)
10. התעסקות בלופט געשעפטן (4)
13. הידיעה הגיעה מאיש בעל תאר (3)
14. קבל ארד? ביג דיל! בכל זאת הוא בין אלה שיש להם מזל (3, 3)
15. כר התקשורת רחב, אבל יש גבול לתמורה (4, 4)
17. הוא נורא עני, אבל מלא שמחה וששון (4)
18. שמו דגש בבנק רוקא (4)
20. הפתרון הוא צמצום, ואין דרך אחרת (4, 4)
22. מי שאמר שהקץ למט"ח, עורר גחוך (5)
24. מוכר במין (3)
25. ראינו בטלויזיה שר עם דם (4)
26. יהיה טוב לשוב הביתה (4)
28. רעל במזללה! (7)
29. לשתות אחרי החטא זה רע (3)

מאונך:

2. הגוי הוא שנמאס עלי (3)
4. תקע את החרב באחורי הבהמה (4)
5. רוצח הבז היקר מפז (4, 4)
6. ריו וגט סחרחורת וכל השאר, זה הכל המצאה של היצ'קוק? (6)
7. מתאימה לחלוקה (4)
8. אחרי הסוף סיעה ועדיין מס־ייעת (5)
9. לקנות אוטו, רק אחרי בדיקה (4, 3)
11. אז מה אם הוא בן 83, עבר זמנו? (2)
12. אחרי הכל גבר זה לא המין החזק (2, 2, 5)
16. דבוק מבקש לצאת כמו ג'יני (2, 6)
19. למרות הבקשות, וולינגטון לא רצה לוותר לנפוליון (6)
21. אמן הבטוי וממש מטריף (5)
22. נשים עליו, למרות שלא יהיה במקום הראשון (4)
23. כנף רננים? (2)
24. רמז לשיר (3)
27. שמענו, במקרה, על הנאופים שלו (3)

אביגיל יאי

פתרון תשבצופן 2525

לנקות את האורווה

(המשך מעמוד 15)

אחרי התפטרותו של פיניה להב הורכבה הנהלת הסקציה מפלדה, ציגל ומאיר פז, פקיד בכיר במישרד־התיק־שורת.

רשמתי מפיו של פיניה להב, שירה צרורות, את המונולוג הבא, כתשובה לשאלתי מדוע הוא מותח ביקורת על תדי קאופמן, המבקש להבריא את מוסדות ההסתדרות בתל־אביב, לרבות הפועל החולה, על־ידי הידוק החגורה ובלימת ביזבוז משווע של משאבים:

„אתה כותב שתדי קאופמן מטאטא את האורווה שמצא, אך יש סכנה שבזמן הניקוי אחד הסוסים יבעט בו. יש הרבה סוסים באורווה. אני חושב שהתנכרותם של תדי והמועצה שב־הנהגתו להפועל תל־אביב בכלל ול־כדורסל בפרט נובעת מכמה טעמים: אומנם קיים גירעון, הרבה יותר קטן ממה שאתה מפרסם, אך נכון כי קיים. תדי, בתפקידיו הקודמים, לא היה רגיל להתמודד עם בעיות של גירעון. הוא ידע לנצל גירעון של אחרים, קרי עיריית תל־אביב. כדי לערוך שביתות, שבעקיפין תרמו לא מעט לבניית תדמיתו אם כי אני משוכנע שלא זו היתה מטרתו כשהכריז שביתה. תדי מושפע על־ידי אנשים מקורבים לו, שהם אידיאולוגית נגד ספורט יצוגי, ובוודאי נגד ספורט יצוגי שמצריך את תמיכת מועצת־הפועלים. אני חושב שתדי, על־ידי התעלמות מצורכי הפו־על, רצה להעביר את הכדור למיגרשם של הוועד־הפועל ומרכז הפועל — דבר שאני מבינו. אני חושב שהיתה השפעה למאבקים פוליטיים ואישיים בינו לבין מזכירי מועצת־הפועלים שקדמו לו, והגירעון של הפועל היה נקודה נוחה כדי לנגח בה את קודמיו."

שאלתי את פיניה להב: מדוע אינכם מכריזים על פשיטת־רגל?

פיניה: „השנה היתה כמעט כפסע בינינו לבין הגשמת התיקווה, וגם העונה — אם יבריאו שני השחקנים לרגי וויליאמס — נתחרה ואיני יודע מה יקרה. ב־9 בדצמבר כתבתי לתדי קאופמן שיעמיד לנו את 120 אלף הדולר שהבטיח לנו בעל־פה ובכתב קודם, שלמה שטיינקלפר, אך הוא טרם השיב לי."

אמרתי לו כי אין בדעת אלי מילר, מחזיק תיק הפועל, להיענות לבקשתו במישור הכספי, בשל היות כספי הפועל מעוקלים, אך לעומת יחסו המנוכר משהו של מזכיר ההסתדרות בתל־אביב אל הספורט היצוגי היקר של הכדורסל והכדורגל, יוסף מחזיק תיק הפועל להזרים משאבים כדי לשקם את מחלקת הכדורסל בעיקר של הנוער, נערים ונשים.

פיניה להב, כחבריו העסקנים, אופ־טימי למרות שהאגודה שוקעת בחובות וטובעת לאיטה. הוא רואה לנגד עיניו הכנסה צפויה של 80 או 100 אלף דולר „אם נופיע בסוף פברואר נגד מכבי." אם ואם, וכו'.

„אתה מציע לי לסגור את העסק, להכריז על פשיטת־רגל — אך אין פירוש הדבר שמיטת־חובות, וכל זה לפני גמר גביע קורץ?"

משימה כמעט בלתי־אפשרית

ציותיו של הפועל תל־אביב, שעסקניו הרקיעו לשחקים בשאי־פותיהם המגלומניות, התחילו בסוף שנות השיבעים, כאשר דב בן־מאיר הגיע בסערה למועצת־הפועלים, שאו־תה ראה במיקפצה לכנסת וגם — כך קיווה — לחברות בממשלה. כאשר היה מרדכי („מוטקה") נויוביץ מזכיר הפועל בשנים 1977/1979 — היום הוא מס' 2 במועצת־הפועלים — הוא הותיר בלכתו לקופת בן־מאיר עודף של 400 אלף לירות — סכום נכבד מאוד באותם ימים. מאז חלפו כשש שנים והחובות של האגודה מרקיעים למיליון וחצי דולר אם לא יותר.

באותם ימים, נזכרים ותיקי בית־ברנר, קיבל שחקן הכדורגל גיל לנדאו 1,000 לירות בחודש. אך אחר־כך — בעידן הבזבזנות והראוותנות של בז־מאיר — הוקפץ שכרו ל־10,000 לירות.

„הליכלוך זועק. הוא קיים אצלנו מבפנים," התוודה אחד מוותיקי בית־ברנר, המחזיק בעמדת־כוח לצד תדי קאופמן, „ועכשיו הוא מתחיל לצאת החוצה. היתה נורמה: כל שחקן כדורגל קיבל שמונה כרטיסי־חינם בכל שנת. אחר כך ירדה המיכסה לרבע, ורק למישחקי הפועל. היום כמעט שאין מחלקים חינם. למועצת־הפועלים חיל־קו פעם בכל שבת 50 עד 60 כרטיסי־חינם."

אחד מראשי האיגודים המיקצועיים מגרמניה — די־ג'י־בי (דויטשר גוורב־שאפטס בונד) ביקר לאחרונה בבית־ברנר. הוא הפתיע את מארחיו בצטטו קטעים שלמים מהכתבות שפורסמו בהעולם הזה (13.11.85 ואילך) על דב בן־מאיר. הוא הדהים את מארחיו בבקיאות החומר שבפיו. הוא גילה להם כי דאגו בגרמניה לתרגם את הכתבות לגרמנית. בן־מאיר היה תמיד אישיות מקובלת אצל הגרמנים, פרסונה גראטה. הם לא תיארו לעצמם כי קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו. האורח, אחרי ששוחח עם תדי קאופמן, אמר כי „התרשם מאוד" מהמזכיר החדש.

האם יצליח תדי קאופמן לנקות את האורווה, שיש בה — כתיאורו־אזהרתו של פיניה להב — הרבה סוסים, שגם בועטים?

אחד מתומכיו של קאופמן בבית־ברנר, מוותיקי הבית, הגיב: „המשימה היא כמעט בלתי־אפשרית."

אותו עסקן, החושש לעורו — כלשונו — אם ייחשף שמו בגלל „המאפיה" שמסביבו, הציג לי שאלה: „האם אתה יכול להשתחרר בעיתונות מכמה כתבים שמקלקלים אותיות עבריות? יש להם קביעות וזכויות. כך המצב גם בבית־ברנר."

הוותיקים נזכרים בסיפור משעשע, המעיד על רמתם של עסקני הפועל: ההידרדרות של אגודת הספורט הגדו־לה החלה בסוף 1979. התפוצצה פרשת אולסי פרי, כוכב מכבי, שהתגייר וחזר לישראל מארצות־הברית כ„יהודי כשר למהדרין, כדי שיוכל לשחק בקבוצתו. אחד מפעילי הכדורסל של הפועל כתב לרב בארצות־הברית בלשון זאת: „יש לנו כושי אמריקאי שאנו רוצים לע־שותו יהודי במהירות האפשרית כמו שעשיתם את אולסי פרי." על המיכתב לא היתה חתימה, אך במקומה נכתב בסיום האיגרת: מזכיר הפועל, כאילו הוא בא על החתום.

הרב האמריקאי מיהר להשיב כי אולסי פרי הוא יהודי כמו סאדאת. מיכתב התשובה התגלגל לגלי־צה"ל, שמיהרו לשדר בהדגשה כי מזכיר הפועל בלש על חוקיות יהדותו של אולסי פרי. טענו אז כי מזכיר הפועל נויוביץ פגע בקודש הקדושים, אך נויוביץ לא ידע במה המדובר. הוועדה המרכזת התייחסה לאירוע, וגם דבר יצא נגד פגיעתו של נויוביץ באושיות הפועל וההסתדרות. בן־מאיר מיהר להכריז כי יחקור בפרשה והאחראי ישא בעונשו.

בעת כתיבת סדרת הכתבות על הפועל גילו לי כי מאחורי אותו מיכתב, שנשלח לרב האמריקאי כנראה ללא ידיעת נויוביץ, עמדה ההנהלה הנו־כחית של הכדורסל, השלישיה פלד/אפרתי/להב. מאז אותו מיקרה אוכל הפועל מרור, ונויוביץ, שהצליח להש־תחרר ממישרתו, מברך כל יום על הגומל.

הגיב פיניה להב: „אם טוענים כי נויוביץ לא ידע על מישלוח המיכתב, זה לא מדוייק."

שאלתי מה היתה חלקה של השלי־שיה בשיגורו?

פיניה להב נאלם דום: „עד כאן תגו־בתי ולא יותר. אין תגובה."

אחר־כך לא עמד ביצרו ופלט בצי־ניות מהולה בכעס: „אילו כל הצבועים שקמו אז להגנת הנכס הלאומי, ששמו אולסי פרי, שהיום הוא מתפלל בחצרו של הרבי מלובביץ', לא היו נוהגים כפי שהתנהגו, יתכן שלא היינו מגיעים היום לקבוצה ארוכה של גרי־צדק נוספים."

(המשך בעמוד 30)

מודעות בטלפון
לכל העתונים
בכרטיסי אשראי במחירי המערכת
DINERS CLUB INTERNATIONAL ISRAEL LTD
ויזה
ישראכרט
שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום
פרסום אידיאל
אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף
03-227117/8